

Plan Boeren- Perspectief

Samenvatting

De Nederlandse landbouw staat voor grote uitdagingen. Op nationaal en Europees niveau moeten de komende jaren allerlei doelen op het gebied van stikstof, water, klimaat, biodiversiteit, dierenwelzijn en -gezondheid gerealiseerd worden. De Rijksoverheid kiest hierbij voor een integrale, gebiedsgerichte aanpak (GGA). Via de provincies worden deze doelen vertaald naar gebiedsgerichte doelen en aanpak, gebruik makend van alle actoren in het door de provincie gekozen gebied. Hierbij gaat het om belangenbehartigers als LTO, terreinbeheerders, natuur- en milieuorganisaties en waterschappen, gemeenten, inwoners en andere betrokkenen die via gebiedstafels bij elkaar komen. Alle provinciale plannen (PPLG) worden in de zomer van 2023 bij de Rijksoverheid ingeleverd.

Naast bovenstaande gebiedsprocessen zal elke boer individuele keuzes voor zijn bedrijf moeten maken voor de toekomst. Dit beseffen, ervaren, laten indalen, tot inzichten én keuzes komen is een lastig proces. Er is daarom begeleiding nodig voor hoe de landbouwtransitie uiteindelijk landt aan de keukentafel. Maar wel komend vanuit een plek waar al vertrouwen is. Langjarige trajecten zijn nodig om boeren bij te staan in de vaak ingrijpende keuzes die moeten worden gemaakt. Ongeacht of bedrijven uiteindelijk moeten stoppen, verplaatsen, of toewerken naar een meer extensieve bedrijfsvoering of juist technologische innovaties. Naast technische en financiële veranderingen is het maken van keuzes voor de toekomst ook allereerst een sociaal en psychologisch proces.

De droom van BP is:

Elke boer, bestaand en nieuw, in Nederland vindt individuele begeleiding en inspiratie als hij daar behoefte aan heeft. Zodat hij, in verbinding met regionale (gebiedsgerichte) uitdagingen en andere boeren en ruimtegebruikers in het gebied, zelf invulling kan geven aan zijn toekomstperspectief.

NOOT: “de boer” of “de boeren” staat voor de boer(in) en zijn/haar gezin!

De ambitie van het plan BP is om het vertrouwen van boeren in het bouwen aan een duurzame toekomst weer te vergroten door het bieden van een veilige tussenruimte. Dat proces begint aan de keukentafel op basis van persoonlijk contact, vanuit een plek waar vertrouwen al is.. Het is daarmee complementair en ondersteunend aan de GGA.

Een veilige tussenruimte is een omgeving waarin de boer zonder enige terughoudendheid zijn zorgen en kansen op de keukentafel kan leggen en waarin de boer niet wordt gestuurd. Een omgeving gevormd door mensen die de landbouw en het gebied door en door kennen. Die vanuit een volstrekt onafhankelijke positie de boer langjarig kunnen ondersteunen en begeleiden. Een omgeving die de boer vertrouwt, waardoor er beweging gaat ontstaan. Niet defensief, maar offensief. Vanuit de veilige tussenruimte leert een boer een denkbeeldig hoog punt op te zoeken. Om zich heen te kijken en zich af te vragen: wat verlangt mijn omgeving van mij? Wat geeft mij hier op de plek waar ik zit het bestaansrecht? Hij leert als het ware om een stap opzij te zetten om zo naar zichzelf, zijn onderneming en zijn omgeving te kijken. Heel even alles laten vallen. In alle rust vanuit een veilige (kennis) netwerkstructuur. Vervolgens ontstaat er vanuit vrijdenken weer nieuw perspectief. Het plan BP geeft daarmee invulling aan een belangrijke Europese randvoorwaarde in het Nationaal Strategisch Plan (NSP) voor het nieuwe gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), namelijk onafhankelijk advies voor boeren.

Voor realisatie van de droom van BP wordt gebouwd op de huidige initiatieven en netwerken die Nederland al rijk is. BP is ervan overtuigd dat transitie alleen van onderaf kan groeien én basis van eigen motivatie. Er zijn in Nederland al veel bottom-up initiatieven en netwerken, regionaal of lokaal georiënteerd die dit in meer of mindere mate al doen. Dat is ook hun kracht: ze kennen de cultuur, de mensen, de sociologie van het gebied, de gebieds-specifieke uitdagingen en mogelijke oplossingsrichtingen. Het zijn redelijk nieuwe of al jaren bestaande vormen van collectiviteit waarin boeren vertrouwen hebben omdat ze zelf (mede) aan de basis staan.

Al die initiatieven en netwerken zijn daarmee de bouwstenen voor realisatie van de droom van BP. Om voor landelijke samenhang te zorgen is een netwerkstructuur nodig die inzichtelijk maakt welke bottom-up initiatieven er zijn in Nederland en hoe die zich tot elkaar verhouden. En welke (regionale en landelijke) experts er zijn met specifieke kennis. Zodat er snel indien nodig kan worden doorverwezen naar technische kennis, accountants, agrarisch adviseurs, coaches of een andere boer die al een stapje verder is. Of bijvoorbeeld naar de juiste persoon binnen de gemeente of het waterschap (als het daar vastloopt). Deze netwerkstructuur is daarmee zo fijnmazig dat elke boer in Nederland er terecht kan. Vanuit die gezamenlijkheid kan elke individuele boer worden ondersteund en begeleid in het maken van keuzes voor zijn eigen, langjarige toekomstperspectief. Maar de netwerkstructuur zorgt er ook voor dat regionale kennis en ervaringen snel en gestructureerd worden gedeeld met andere regio's, waardoor het wiel niet meerdere keren wordt uitgevonden.

Een ander doel is dat belemmeringen worden benoemd, aangekaart en opgevolgd. De droom van BP is het mogelijk te maken dat elke boer zijn eigen toekomstperspectief formuleert en daaraan gaat bouwen; zeg maar boeren-transitie. Maar zonder systeemtransitie is boeren-transitie niet mogelijk. De individuele boer staat immers aan de basis van een keten, is onderdeel van een systeem dat

veel verder reikt dan het boeren erf. Vanuit een goede netwerkstructuur worden alle belemmeringen, al dan niet voortvloeiend uit het huidige systeem of ketendynamiek, geadresseerd én opgevolgd.

In essentie werkt BP aan een nieuw netwerk van netwerken. Geen landbouwvoorlichtingsdienst zoals door de Rijksoverheid opgetuigd in de tijd van Mansholt, vanuit een gecentraliseerde visie op hervorming van het landbouwsysteem onder het motto van 'nooit meer honger'. Maar juist ingevuld en vormgegeven vanuit bestaande bottom-up initiatieven en netwerken, verenigd in een fijnmazig netwerk en gebouwd op vertrouwen. Vanuit een decentrale, door boeren gedeelde gebiedsvisie met specifieke uitdagingen en kansen. Waarbij er verbinding zal zijn met de provinciale gebiedsplannen die momenteel worden gemaakt.

Het plan BoerenPerspectief (hierna plan BP) is bedoeld te komen tot langjarige, onafhankelijke, individuele en groepsgewijze begeleiding van boeren. De basis wordt gevormd door twee pijlers: de keukentafel en een netwerkstructuur.

De keukentafel staat synoniem voor de boer, zijn gezin en zijn familie. Het kloppend hart van elk boerenbedrijf. Aan die keukentafel vinden gesprekken plaats met behulp van een procesbegeleider. Die begeleidt – indien nodig langjarig - het proces dat moet leiden tot het ontwikkelen én realiseren van een duurzaam toekomstperspectief zodat elk bedrijf voldoet aan de eisen van de maatschappij, markt en omgeving. Vertrouwen is daarbij het sleutelwoord. Boer en procesbegeleider moeten vanuit een veilige tussenruimte met elkaar opereren, zodat de boer zelf zijn eigen duurzame toekomstperspectief kan definiëren. Gemiddeld zullen er de komende jaren 200 procesbegeleiders nodig zijn.

Het plan BP is uniek omdat het voort wil bouwen op de vele, bestaande bottom up-initiatieven en netwerken die er al zijn in Nederland. Die al werken met vertrouwenspersonen die feitelijk al procesbegeleider zijn of daartoe bijgeschoold kunnen worden. Er zijn al zoveel goede bottom up-initiatieven; de toegevoegde waarde van het plan BP is om al dat goede zodanig te verknopen en verspreiden dat het totaal wordt versterkt en iedere boer kan worden bereikt en bediend.

Om dat te bewerkstelligen is de tweede pijler cruciaal: een netwerkstructuur. Deze wordt gevormd door regionale knooppunten. Daar komen alle relevante regionaal actieve partijen samen. Bijvoorbeeld de regionale afdelingen van LTO en het NAJK, (boeren)netwerken rondom een of meerdere thema's (bodem, natuurinclusieve landbouw, nutriëntenmanagement, eiwit van eigen land, etc.), provinciale vertegenwoordigers (vanuit GGA, erf- of plattelandscoaches of andere provinciale initiatieven), bedrijfseconomische studieclubs, fieldlabs (bijvoorbeeld rondom innovatie), etc.. Elke provincie zal minimaal 1 regionaal knooppunt bevatten. Waarbij de verwachting is dat sommige provincies meer knooppunten zullen hebben, waardoor het totaal zal uitkomen op 20 á 25 die samen een landelijk knooppunt vormen.

Elk regionaal knooppunt heeft de volgende rollen: het werven van procesbegeleiders, overzicht behouden (wordt elke boer bereikt en is er behoefte aan meer netwerken?), delen van kennis en ervaringen primair binnen de regio, signaleren van regionale en grotere systeem-blokkades en inspiratieregisseur. Met dat laatste wordt bedoeld dat het een ontmoetingsplek wil zijn voor alle relevante partijen in de regio. Het regionale knooppunt heeft kennis van de gebiedsopgaven voor de betreffende regio, verbindt boeren met experts, is de schakelkast voor het

effectief begeleiden van de individuele en groepen boeren en onderhoudt contacten met andere stakeholders zoals provincie, gemeenten, waterschappen en anderen. De laatste rol betreft monitoring omtrent de voortgang van het transitieproces. De governance van elk regionaal knooppunt moet zodanig worden ingericht dat het geldstromen kan ontvangen en beheren. Elk regionaal knooppunt staat op zichzelf, als samenwerkingsverband of als aparte juridische entiteit. Het draagt daarmee ook verantwoordelijkheid voor het ontwikkelen en borgen van kwaliteit.

Het landelijke knooppunt heeft (deels) andere rollen. Als eerste moet ze partijen in regio's faciliteren en begeleiden in het opzetten van regionale knooppunten. Daarnaast moet ze zorgen voor kennisuitwisseling en het onderling leren tussen regionale knooppunten. En heel belangrijk: het opzetten van een opleiding en kwaliteitsborgingssysteem voor procesbegeleiders. Daarnaast fungeert het als centraal kenniscentrum, signaleert het - via de regionale knooppunten - landelijke blokkades en pakt deze op met betreffende systeemspelers, en zorgt het voor wederkerigheid tussen beleid en boeren.